

som i øvrigt synes, at denne her del af forslaget var positiv.

Omkring den sidste del, nemlig medbestemmelse, vil jeg bare sige, at vi har brugt meget tid i Folketinget på at diskutere ældres medindflydelse. Det er godt, og det er rigtigt. Vi har endda vedtaget lovgivning om det. Det er også godt, og det er også rigtigt. Men det, som jeg synes er tankevækkende, er, at mens de ældre har erfaring i demokrati, skal børn først til at have deres demokratierfaring. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi prøver at få kommunerne og lokalsamfundene til i langt højere grad at eksperimentere med børns og unges inddragelse i demokratiet, blandt andet fordi vi har brug for en hjælpende hånd over for nogle af de ungdomsproblemer, vi står over for.

Jeg skal så runde af med enkelte bemærkninger over for ordførerne og socialministeren og sige til socialministeren, at vi skilles ikke på den gode vilje – den tror jeg er næsten lige stor – men på viljen til at føre de gode viljer ud i livet ved at lovgive om det. Der skilles SF og regeringen i diskussionen om pladsgarantien.

I forhold til Socialdemokratiets ordfører synes jeg, at vi adskiller os i henseende til viljen til også at prøve at få nogle af de reformer gennemført, der reelt kan sikre børnefamilierne mere tid. Det er ærgerligt, og jeg håber, at vi i løbet af folketingsåret kan forhandle os frem til noget, der sikrer børnefamilierne mere tid.

Jeg har kommenteret hr. Erik Larsens indlæg. Det eneste, jeg skal føje til, er, at jeg synes, det er lidt underligt, at Venstre, lige præcis når det drejer sig om børn, ikke er villig til at fastlægge centrale kvalitetskrav. Det er man jo på andre områder. Vi kender det på arbejdsmiljøområdet, og vi kender det på folkeskoleområdet. Der er man villig til at fastsætte bindende standarder. Hvorfor så ikke her? Der er nogle børn, der betaler prisen for at blive stuvet sammen i det omfang, som det sker i nogle kommuner i disse år. De betaler den med flere sygedage, de betaler den med et fantastisk højt støjniveau, de betaler den med færre udfoldelsesmuligheder. Jeg synes, det ville være et ædelt formål at forbedre deres forhold.

Over for hr. Tom Behnke skal jeg kvittere for den del af talen, der ikke var et skattepolitisk oplæg. Det har vi hørt siden 1973, og jeg tror, at vi er nogle stykker, der er ved at have lært, hvad Fremskridtspartiet mener om det. Men der var dog også afslutningsvis nogle børnepolitiske betragtninger.

Jeg skal sige tak for støtten til Enhedslisten.

Og jeg skal sige til hr. Poul Nødgaard, som lod sig inspirere til filosofiske betragtninger om pladsgarantien som en umulighed, at i forholdet mellem filosofiske betragtninger og virkeligheden synes jeg, at Dansk Folkeparti skulle lade sig inspirere af virkeligheden selv. Det er klogt. Man risikerer at miste jordforbindelsen, hvis man ikke gør det.

Må jeg sige, at de kommuner, der har et mindre filosofisk, men mere praktisk forhold til pladsgarantien end hr. Poul Nødgaard, faktisk har fundet ud af, hvordan man laver det. Derfor kunne jeg måske anbefale, at Dansk Folkeparti foretog studier ikke i teoretiske anskuelser, men i praktisk politik. Det tror jeg ville være nyttigt.

Jeg takker for en god debat. Jeg håber, at vi vil opleve det som det fjerde punkt i vores forslag, at når vi kommer et par år frem, så er de her punkter gennemført, dog med den forsinkelse, at SF altid skal føre an.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke(FP):

Forslaget er jo meget omfattende, og det ville have været ønskeligt, om der havde været mulighed for 5 minutters ordførerindlæg til hver eneste pind i forslaget. Debatten havde forment, at der var mere tid til det. Så min anbefaling til SF skal være, at man en anden gang prøver at splitte forslaget op i nogle flere elementer.

Jeg tror i øvrigt også, at SF så ville have oplevet at få vedtaget fire ud af fem pinde i forslaget. Enten med den ene eller den anden side i salen ville man i hvert fald få gennemført fire ud af fem pinde. Nu lader det til, at forslaget ikke bliver vedtaget, og det er jo egentlig lidt kedeligt, for der er mange gode elementer i det.

Men det, jeg egentlig tog ordet for at sige, var, at hr. Villy Søvndal jo var inde på, at Fremskridtspartiet siden 1973 har sunget sangen om, at skatterne skal sættes ned, og derfor ved SF godt, at det er Fremskridtspartiets politik. Men grunden til, at vi bliver ved med at gøre det, er jo, at det er det, der er årsagen til problemerne. Årsagen til problemerne er det tårnhøje skattetryk.

Og så siger hr. Villy Søvndal, at med hensyn til at give børnene mere tid sammen med deres forældre er der tre muligheder: Enten må vi udvide barselorloven eller børneorlovsordningen, eller vi må nedsætte arbejdstiden. Der er en fjerde mulighed, og det er, at vi får sat det tårnhøje skattetryk ned, sådan at familierne selv har